

F S S P X

De Monstrans

“Instaurare omnia in Christo”

Nieuws uit de Hemelstraat

Moet men protestant worden om een goede katholiek te blijven? (deel 2/2)

Getuigenissen van de Pinksterbedevaart Chartres-Parijs

Verslag van het gezinsweekend

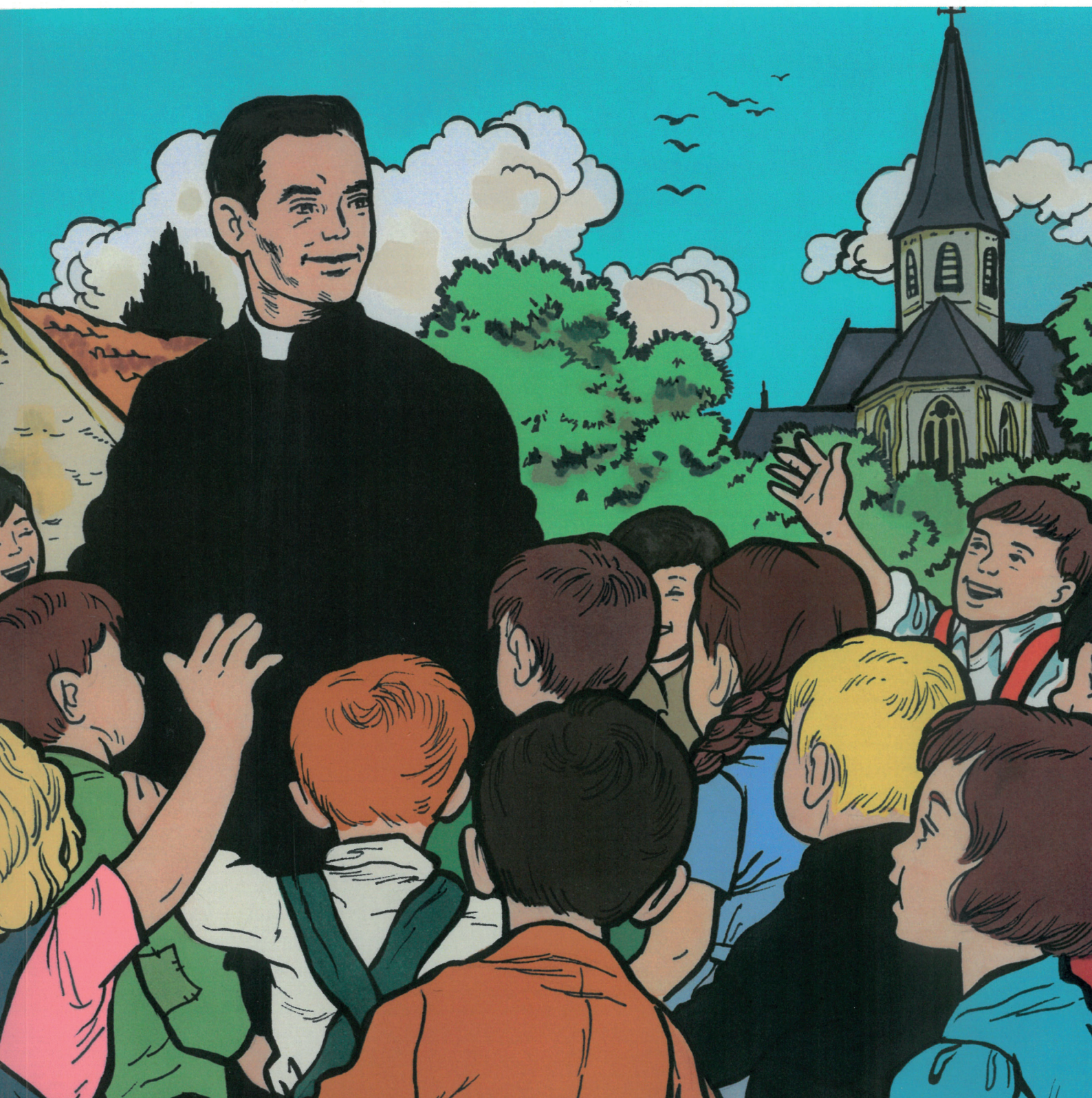
De bisschoppenwijding door Mgr. Lefebvre in 1988

Project Hemelschool krijgt vorm

De H. Norbertus van Gennepe

JEF NYS

HET SCHONE AVONTUUR VAN EEN BAKKERSJONGEN

Een ingekleurde heruitgave van het stripverhaal van Priester Edward Poppe door de Uitgeverij Sint-Rombout (ter verkrijgen in onze kapellen voor €12). 100ste verjaardag van zijn heilige dood 1924 - 10 juni - 2024.

Ere aan Priester Poppe

Ter gedachtenis van zijn 100-jarig jubileum

E.H. Louis Bochkoltz, Prior

Terwijl deze *Monstrans* op de eerste zondag van de maand verschijnt, vieren wij in de Hemelstraat de plechtigheid van Sacramentsdag en de Sacramentsprocessie. Moge God onze demonstratie van geloof gebruiken om veel zielen te inspireren naar Hem terug te keren.

De maanden mei en juni zijn altijd drukker, en jullie zullen onze activiteiten door de foto's in deze editie van de *Monstrans* kunnen herbeleven. Op papier moeten wij het aantal foto's beperken maar jullie kunnen altijd op onze website (www.fsspx.be/nl) meer foto's vinden. Ik moedig u ook aan om de *Monstrans* te verspreiden: geef het aan uw vrienden, vertel hun hun adres door te geven (en een steun van €50 te overschrijven) om het thuis te krijgen.

Juni is de maand van het Heilig Hart van Jezus. Verdiep uw liefde voor Jezus' Hart, bid de litanieën van het Heilig Hart van Jezus. Als u het boek *Jezus, de Liefdekonink* van Pater Mateo Crawley-Boevey nog niet gelezen heeft, het is een sterke aanrader (ter verkrijgen in onze kapellen).

10 juni is voor ons Vlamingen en EK'ers een belangrijk verjaardag: het zal 100 jaar zijn dat Priester Poppe overleden is. Daarom organiseren wij een bedevaart op zaterdag 15 juni in Moerzeke, de sterfplaats van Priester Poppe, zijn begraafplaats. Kom allemaal op zijn graf te bidden. Daar, in zijn grafkapel, zullen wij de H. Mis opdragen. Kom om over hem meer te leren. Hij was een uitzonderlijke priesterlijke figuur. Priester Poppe was een inspirator, zelfs al is hij op 33-jarige leeftijd gestorven en moest hij de helft van zijn priesterschap op zijn bed blijven. Tegelijkertijd kleurde dit lijden ook zijn spiritualiteit: "Liever sterven dan God maar half te dienen".

H. Eucharistie. Lijden. Maar ook Onze-Lieve-Vrouw en vooral Maria Middelaes. Kardinaal Mercier was de vurige verspreider van de devotie tot de Heilige Maagd Maria onder de titel Maria Middelaes. En Priester Poppe met hem.

Op 12 januari 1921 stond Rome, dankzij de volhardende inspanningen van kardinaal Mercier, de Mis van Maria Middelaes toe voor België en voor elk bisdom dat erom vroeg. Tegelijkertijd schreef pater Bainvel: "Hiermee hebben we de hoofdzaak te pakken. Een formele definitie is niet nodig: 'Lex orandi, lex credendi' ('de wet van wat wordt gebeden is de wet van wat wordt geloofd'). Het enige wat nodig is, is dat het aan België toegekende feest een universeel feest wordt". In feite is de Mis van Maria Middelaes in het missaal van 1962 eigen aan bepaalde plaatsen (pro aliquibus locis), maar kan door iedereen worden gevierd (het is deze Mis die wij op zaterdag 15 juni in Moerzeke zullen opdragen).

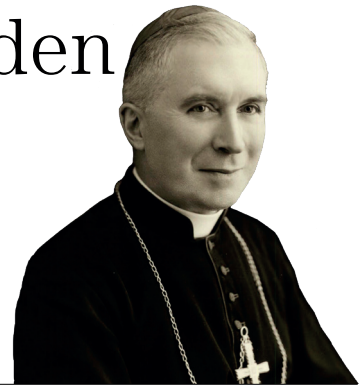
Aan de vooravond van Vaticanum II werd het feest bijna overal gevierd ... Maar het Concilie keerde het tij. In de aanloop naar het Concilie werd de universele bemiddeling van Maria fel bestreden door de toekomstige Paulus VI. Op 20 juni 1962 verklaarde kardinaal Montini: "Het voorstel om de zeer heilige Maria een nieuwe titel te geven, in het bijzonder die van Middelaes, lijkt mij ongepast en zelfs verdoemelijk." De toekomstige paus vervolgde: "Het zou beter zijn om te spreken van het universele geestelijke moederschap van de zeer heilige Maria, van haar koninklijkheid en van haar wonderbaarlijke, zeer goedgunstige voorspraak, maar niet van bemiddeling." In zijn toespraak op 29 september 1963 bevestigde Paulus VI, nu paus: "Wij willen van ons geloof geen reden maken voor controversen met onze gescheiden broeders." Het was dus inderdaad het conciliaire oecumenisme, met de protestanten in het bijzonder, die de weg naar de dogmatische definitie blokkeerde.

Wij zullen nog wachten voor de definitie maar, in de geest van Priester Poppe, zullen wij de genaden voor onze priorij, voor onze families, voor onze jongeren van de Eucharistische Kruistocht en het JKI aan Maria Middelaes afsmeaken. Dat het voorbeeld van Priester Poppe ons het vertrouwen in het H. Hart van Jezus versterke!

Moet men protestant worden om een goede katholiek te blijven? (deel 2/2)

Mgr. Marcel Lefebvre

Noot: Dit is de vierentwintigste brief van het boek *Lettres pastorales* ('Pastorale brieven'). Wij zijn van plan de verschillende brieven te publiceren in *De Monstrans*.

De sociale leer van de Kerk

De sociale leer van de Kerk brengt ook het oecumenisme in verlegenheid.

Daarom zal men ons vertellen "dat de verdeling van de eigendom aan de wijsheid van de mensen en van de instellingen van de volkeren overgelaten wordt, aangezien geen enkel deel van de aarde en geen enkel goed door God aan een specifieke mens gegeven is." Zo zou de leer over de private eigendom als essentieel recht van de menselijke natuur, ook nog bevestigd door Johannes XXIII, enkel zijn grondslag hebben in het positieve recht!

De klassenstrijd en de wedijver tussen de naties zou noodzakelijk zijn voor de vooruitgang en de voortdurende evolutie van de sociale structuren.

Het algemeen belang zou een notie zijn die constant evolueert en "aangezien niemand universeel is, zou niemand een volledig beeld hebben van het algemeen belang". Het algemeen belang waarvan men echter een nieuwe definitie geeft: "de vrijheid en vervulling van het menselijk leven".

Wat gebeurt er met de leerstellingen van de pausen over de sociale leer van de Kerk: "*Rerum Novarum*", "*Quadragesimo anno*", "*Pacem in terris*"? We zijn in 1964. Maar dan moet men ons wel zeggen wat er zal worden van de leerstellingen van 1964 in 1974 ...

Deze voorbeelden volstaan ruimschoots om te bewijzen dat een meerderheid van de leden van de commissies vol zijn van een oecumenisme dat volgens hun eigen zeggen niet alleen niet katholiek meer is, maar akelig lijkt op het modernisme, dat veroordeeld is door de H Pius X en waarvan Paus Paulus VI in zijn encycliciek "*Ecclesiam suam*" bevestigt dat hij er een heropleving van constateert.

Maar zie: de liberale pers heeft zich meester

gemaakt van deze stellingen voordat zij voorgesteld zijn, sinds zij in de schema's zijn ingevoegd en vooral sinds sommige van deze stellingen, blijkbaar dezelfde als de eerste, een belangrijke meerderheid hebben in de conciliaire vergadering.

De overwinning is behaald. De weg is volledig open voor de dialoog, het is te zeggen voor hen voor alle compromissen. Eindelijk gedaan met de "papolatrie" en het monarchale regime van de Kerk, gedaan met het Heilig Officie en de Index, de gewetens van hun kant ook eindelijk bevrijd ...

Wat moeten we doen tegenover deze ontketening, tegenover deze storm?

1) *Onwrikbaar vasthouden aan ons geloof*, aan wat de Kerk ons altijd heeft geleerd, ons niet opwinden noch ons laten ontmoedigen. Onze Heer beproeft ons geloof, zoals hij dat gedaan heeft bij de Apostelen, zoals hij het geloof van Abraham beproefd heeft. Daarvoor moeten wij werkelijk de indruk hebben dat wij gaan vergaan. Zo zal de Overwinning van de Waarheid werkelijk de overwinning van God zijn en niet de onze.

2) *Objectief zijn*. De positieve aspecten, die zich in de verlangens van de Concilievaders manifesteren, onderkennen. Verlangens die jammer genoeg en zonder hun medeweten gebruikt zijn om juridische teksten op te stellen die worden gebruikt voor stellingen waaraan de meeste Concilievaders zelf niet eens gedacht hebben.

Deze verlangens kan men als volgt proberen te formuleren:

Een diep verlangen naar een veel grotere samenwerking ten dienste van een veel grotere efficiëntie van het apostolaat: samenwerking tussen de herders en samenwerking met de Opperste Herder. Wie kan een dergelijk verlangen veroordelen?

Een verlangen om aan de gescheiden broeders en aan de gehele wereld hun grote naastenliefde te tonen, opdat allen tot Onze Heer en tot zijn Kerk komen.

Een verlangen om aan de Kerk een grotere eenvoud te geven in zijn Liturgie, in het normale gedrag van de pastoors en in het bijzonder van de bisschoppen, in de vorming van de geestelijken, die hen meer rechtstreeks voorbereiden op het pastorale werk. Een trend gemotiveerd door de vrees om niet meer gehoord noch begrepen te worden door het geheel van het gelovige volk.

Deze gerechtvaardigde en zo wenselijke verlangens zouden zich perfect kunnen uiten in prachtige aan onze tijd aangepaste teksten en richtlijnen zonder een slecht gefundeerde en slecht gedefinieerde collegialiteit, zonder de valse godsdienstvrijheid, zonder de ongewenste verklaring over de Joden, zonder de schijn van het verwerpen van het gezag van de Paus door het weigeren aan de Maagd Maria van de titel van Moeder van de Kerk en zonder de Romeinse Curie te belasteren.

Het zijn niet de Concilievaders in het algemeen die deze teksten, zoals ze volgens een nieuwe leer zijn opgesteld, gewenst hebben, maar wel een groep Vaders en *periti* (experten) die geprofiteerd hebben van deze zeer gerechtvaardigde verlangens van de Vaders om hun leerstellingen door te drukken.

De schema's zijn, God zij dank, nog niet in een definitieve vorm vastgelegd. De Paus heeft ze nog niet goedgekeurd in openbare zitting. Het Concilie heeft trouwens verklaard geen nieuwe dogma's te willen vastleggen, maar een pastoraal en oecumenisch Concilie te willen zijn. De Kerk van Rome, de enige onwankelbare onder de verschillende Kerken, blijft vast in het geloof: de meerderheid van de Kardinalen keuren deze nieuwe leerstellingen niet goed. De Concilievaders, die een belangrijke taak hebben in de roomse Kerk, evenals de meerderheid van of bijna alle roomse theologen scharen zich niet achter deze vernieuwers. Dat is belangrijk, want het is in deze Kerk van Rome, Meesteres van de Waarheid, dat alle gelovigen van de gehele wereld zich moeten verenigen. De H. Ireneus heeft dit reeds verklaard.

3) *Zonder fout ons geloof publiek tot uiting brengen*: in de pers, in onze briefwisseling, en klaar zijn om de paus te gehoorzamen en hem onwankelbaar trouw te blijven.

4) *Bidden en boete doen*. Bidden tot de Maagd Maria, Moeder van de Kerk, want Zij staat midden in alle debatten en Zij heeft steeds alle ketterijen overwonnen. Want het is in haar dat

de Concilievaders eensgezind samenkomen als kinderen rond hun Moeder. Het is Zij die waakt over de opvolger van Petrus en die ervoor zal zorgen dat Petrus altijd diegene zal zijn die zijn broeders bevestigt in het geloof, in het geloof van de Apostelen en van Petrus in het bijzonder en van al zijn opvolgers.

Wij moeten boete doen om de hulp van de genade van Onze Heer te verdienen. Boete door het zonder fouten, zonder opgeven, zonder ontmoediging uitvoeren van onze plichten van staat, ondanks de helse sfeer van permissiviteit, ontucht, misprijzen voor het gezag, gebrek aan respect voor zichzelf en voor de anderen.

Laat ons vertrouwen hebben. God is almachtig en Hij heeft aan Onze Heer alle macht op aarde en in de hemel gegeven. Zou deze almacht minder zijn in 1970 op het laatste Concilie dan in alle andere Concilies? Onze Heer zal zijn belofte van eeuwigheid, die hij aan de Heilige katholieke en roomse Kerk gedaan heeft, niet opgeven.

“Confidite, ego sum, nolite timere” (Marcus 6, 50) (Weest gerust, ik ben het, vreest niet).

O Maria, Moeder van de Kerk, toon dat gij onze Moeder zijt.

11 oktober 1964, op het feest van het Moederschap van de Maagd Maria.

Aanvullende nota

Wij hebben niets veranderd aan deze tekst en wij denken dat wij heden in het bijzonder moeten nadenken over de realiteit die de titel uitdrukt: men kan immers niet ontkennen dat er in de Kerk op alle vlakken een gevaarlijk afglijden naar het protestantisme gebeurd is.

– Het gevaarlijkste is deze met betrekking tot het geloof door het opstellen van nieuwe catechismussen, van deze van Nederland tot het gemeenschappelijk fonds van de Italiaanse catechese via deze van Frankrijk, van Duitsland en in het bijzonder de onwaarschijnlijke Canadese catechismus. Allen ademen ze de leer uit die ons voorgelegd is in het eerste schema over “de Kerk in de wereld”, en die, men moet het zeggen, niet katholiek is. Het geloof, het Woord van God, de Geest, het Volk van God worden uitgelegd op een modernistische en protestantse, het is te zeggen rationalistische wijze. De Openbaring is vervangen door het geweten dat door de adem van de Geest zich uitdrukt via het Profetisme. Dit profetisme, dat toebehoort aan heel het volk van God, wordt vooral uitgedrukt in de Liturgie van het Woord. Het

Stichter aan het woord

doopsel en de sacramenten zijn veeleer uitdrukkingen van het Geloof dan veroorzakers van genaden en deugden. Maar, indien wij alle gevaren die deze catechismussen, die allen refereren naar Vaticanum II, in zich dragen, zouden willen signaleren, dan zouden wij nooit klaar geraken. En inderdaad kan men in het Concilie en vooral in het document "*Gaudium et Spes*" dubbelzinnige passages vinden en een geest die volledig voortkomt uit het eerste schema.

- Na het magisterium wordt ook het priesterambt toegewezen aan heel het volk van God. Het is op grond van dit ministerie dat het volk van God de Eucharistische Vergadering vormt dat de gemeenschappelijke eredienst verricht, waarvan de priester de voorzitter en binnenkort de verkozen afgevaardigde is. Zijn priesterlijk karakter en zijn celibaat hebben geen bestaansredenen meer. Men kan niet ontkennen dat de liturgische hervormingen meewerken aan deze koers. Alle commentaren op de hervormingen gebeuren op protestantse wijze door de rol van de priester, de werkelijkheid van het Offer en de werkelijke en tegenwoordige aanwezigheid van Onze Heer in de Eucharistie te minimaliseren.

- Tenslotte wordt het gezag, dat door Onze Heer aan het Priesterschap gekoppeld is, de koninklijke macht van het volk van God. Het is te zeggen de "democratisering" van het gezag in de Kerk door de collegialiteit, uitgelegd op de wijze van kardinaal Suenens, en door de nationale Synodes waarin alle instellingen van de Kerk onderworpen zijn aan de stemmen van het volk van God, profeet, priester en koning.

Aldus dringt het protestantse, rationalistische, naturalistische en liberale virus binnen in de drie machten, die door Onze Heer aan het Priesterschap zijn toevertrouwd. Deze machten, bestemd om de personen die door onze Heer opnieuw gemaakt zijn naar het beeld van God, te vergoddelijken en te vermenselijken, ondermijnd door het virus van het rationalisme, ontmenselijken en leveren de mensen en de samenlevingen uit aan alle ondeugden van de verscheurde mensheid.

Wij moeten dus ten allen prijze strijden voor het behoud van het priesterschap zoals Onze Heer het heeft ingesteld in de volheid van zijn magisterium, zijn ministerie en zijn gezag.

Wij moeten het geloof van altijd onderwijzen, de Eucharistie aanbidden en het Heilig Offer van de Mis vereren zoals de Schrift en de Traditie het leren, de persoon van onze priesters, van onze bisschoppen en van de plaatsvervanger van Jezus-Christus respecteren, omdat zij in zich het Priesterschap en de zending van Onze Heer Jezus-Christus dragen en niet omdat zij de afgevaardigden van het volk van God zijn.

De nationale synodes maken zich klaar na deze van Nederland en van Kopenhagen. Als zij dezelfde effecten hebben, dan zullen er weldra evenveel nieuwe protestantse sektes zijn. Wij zijn gewaarschuwd door de tegenstrijdigheid van de besluiten van deze synodes met de richtlijnen van de Heilige Stoel. Dit is een zeer ernstige situatie. De keuze, die zich opdringt aan de trouwe Nederlanders en Denen, riskeert zich morgen ook aan ons op te dringen. Hij dringt zich reeds op voor de catechismussen en voor bepaalde liturgische vormen, voor de aan deze van de Heilige Vader tegenstrijdige koers van bepaalde bisschoppen of groepen van bisschoppen, bijvoorbeeld op het gebied van de gezinsmoraal en het priestercelibaat.

Herinneren we eraan dat Petrus de leiding heeft van alle herders en van alle lammeren en dat, in het geval van tegenstrijdigheid tussen het geloof van onze Herder en dat van Petrus, wij niet moeten aarzelen. Wij moeten dat van Petrus bewaren. Petrus heeft ons gewaarschuwd tegen de Nederlandse catechismus en dus tegen alle nieuwe catechismussen die er min of meer uit voortgevloeid zijn. Petrus heeft ons de gezinsmoraal voorgezegd. Petrus heeft ons zijn Credo verkondigd. Petrus heeft ons het behoud van het priestercelibaat voorgeschreven. Onze herders hebben niet het recht deze richtlijnen van de Herder der herders te minimaliseren.

Herinneren we er ook aan dat de inzake de Liturgie gegeven toelatingen geenszins verplichtingen betekenen. Dit geldt bijvoorbeeld inzake de H Mis met het gezicht naar het volk, de concelebratie, de communie rechtstaand, de ontvangst van de Heilige Eucharistie in de hand.

Deze waakzame houding is nodig geworden door alle schandalen in de Kerk zelf, waarvan wij getuige zijn. Wij kunnen de feiten, de geschriften, de redevoeringen, die neigen naar de onderwerping van de Kerk van Rome en naar zijn vernietiging als Moeder en Meesteres van alle Kerken en die ons tot protestanten willen maken, niet ontkennen. Weerstand bieden aan deze schandalen, dat is zijn geloof beleven, het zuiver houden van elke besmetting en de genade in onze zielen behouden. Geen weerstand bieden, dat is zich langzaam maar zeker laten vergiftigen en onbewust protestant worden.

Op het Feest van het Heilig Hart van Jezus.
Rome, 5 juni 1970.

Links (boven en midden): 3 kinderen kregen voor de eerste keer het Brood der Engelen in Antwerpen op 9 mei.

Linksonder: 2 meisjes deden ook (in Gent) hun Eerste H. Communie.

Rechtsboven: de plechtige communicanten hernieuwen hun doopbeloften voor het geopend tabernakel in Gent op zondag 5 mei.

Rechtsonder: zo ook in Antwerpen op zondag 12 mei.

Pinksterbedevaart Chartres-Parijs getuigenissen

na weer een lange veldtocht genieten van een prachtige, indrukwekkende en pontificale veldmis op Pinksteren. Wederom voorzag Laurent ons van een heerlijke maaltijd, zodat wij aan de laatste dag konden beginnen.

De derde dag was zwaar, maar ook weer ontzettend magisch toen wij synchroon zingend en biddend Parijs introkken. Alleen al voor die onvergetelijke ervaring, moet je, als je lichaam het aankan, deze prachtige bedevaart ooit in het leven gedaan hebben. De dag werd afgesloten met een Hoogmis op de Place Vauban waarna wij met onze goed gevoede ziel letterlijk moesten afdruipten, gezien de hemelsluizen zich geopend hadden.

Nu ben ik zelf van het rationele type dat gewoonlijk meer onder de indruk is van theologische discussies dan vertoningen, maar die veldmis en intrede in Parijs waren 'du jamais vu'. Daarom raad ik ten sterkste iedereen aan om volgend jaar deel te nemen aan de bedevaart. Helaas ben ik er pas op mijn 34e voor het eerst meegegaan en was ik er liever op mijn 16e al aan begonnen, maar beter laat dan nooit. Deo gratias!

In Christo per Mariam,
Philippe

Yoshi en Eerwaarde Kim, de toekomstige eerste Koreaanse priester van de FSSPX: in juni 2024 wordt hij in Amerika priester gewijd.

Beter laat dan nooit

Zonder er veel over na te denken, was ik na lang aandringen van Björn Waeghebaert, akkoord gegaan om mee te doen aan de bedevaart Chartres-Parijs. Na een drukke werkweek, vertrok de bus na middernacht in Antwerpen om in de ochtend aan te komen in Chartres, alwaar wij de H. Mis mochten bijwonen samen met de andere bedevaarders.

Dit was het begin van een heus avontuur. De eerste dag zouden we al meer dan 40km afleggen, wat een hele versterving was. Onder de leiding van Björn, kapittelhoofd van het 'Princenvolk' marcheerde de Dietsche kolonne samen met haar Franstalige broeders en zusters naar de eerste bestemming. De geestelijke en muzikale begeleiding was uitstekend geregeld door broeder René Maria, die ons met zijn zelfgeschreven bedevaartslid, 'Ossenwa', 'Outer en Heerd', 'de Blauwvoet', etc. de sfeer en godsvrucht erin hield.

Bij aankomst in het kamp kregen wij een warme maaltijd, waarna de totale uitputting meteen insloeg. De volgende dag was dan ook een beetje zwaarder, maar gelukkig konden wij

Voor God en mijn papa

Pijn, offeren, vreugde, saamenhorigheid, vriendschap en liefde: deze woorden beschrijven mijn eerste bedevaart. De bedevaart was zeker niet gemakkelijk. Ik heb momenten gehad dat ik wilde opgeven, wegens vermoeidheid en pijn. Toen ik het moeilijk kreeg, dacht ik aan onze Heer Jezus Christus, die geleden heeft aan het kruis voor onze zonden. Mijn pijn was minuscule ten opzichte van wat onze Heer Jezus Christus heeft moeten lijden, en dat gaf mij de kracht om door te gaan. Ook mijn mede-gelovigen waren een steun om door te zetten. Het gevoel van vriendschap, vreugde en saamenhorigheid waren een drijfkracht om door te gaan.

Toen ik begon met deze bedevaart in Chartres, was het in eerste instantie niet voor mezelf, maar voor de ziel van mijn overleden papa. Voor zijn ziel wilde ik een offer brengen. De pijn en de vermoeidheid die ik ondervond tijdens de bedevaart waren het waard om voor de ziel van mijn vader te lijden. Moge zijn ziel in vrede rusten.

Ik wil eindigen met onder andere een citaat van de Heilige Theresia van Lisieux: "Ik begreep dat alles wat we bereiken, hoe briljant ook, niets waard is zonder liefde." Deze bedevaart zou, ondanks dat ik het volledig heb uitgelopen, niks betekenen zonder de liefde voor God en de liefde voor mijn papa.

Yoshi

Gezinsweekend verslag

Reeds voor de zesde keer verzamelden zich tientallen Nederlandstalige katholieke gezinnen – ditmaal was het klooster in Helvoirt (Nederlands Brabant) getuige van zoveel jonge zielen die lieten zien dat de Kerk leeft én groeit in onze Lage Landen. Met een tweehonderdtal waren we dit jaar!

Het was een blij weerzien tussen gezinnen die hoewel ze soms heel ver uit elkaar wonen, toch veel delen: hetzelfde geloof, een groot gezin met dezelfde uitdagingen en mooie momenten. En elk jaar zijn er weer nieuwe gezichten, nieuwe gezinnen (waarvan verschillende de Traditie nog maar net ontdekt hebben) – en dus ook nieuwe verhalen, nieuwe kennismakingen, nieuwe momenten om van elkaar te leren, met elkaar te delen en te lachen. Elk jaar opnieuw zien we hoe God het zaad van zijn Woord en zijn genade blijft uitstrooien over onze landen, en hoe dat de vruchten in overvloed beginnen te ontkiemen, onder de kundige begeleiding van de werkmannen die de Heer van de Oogst in onze landen heeft geplaatst, onze priesters voor wie we zeer dankbaar zijn. De gezellige avonden, de traditionele voetbalwedstrijd Vlaanderen-Nederland (eindelijk nog eens gewonnen door Vlaanderen), de zeer geslaagde traditionele quiz, de nieuwe vriendschappen zowel onder volwassenen als onder kinderen die 's avonds werden gesmeed, het gelach onder de warme blik van Onze Lieve Heer in de kapel vlakbij – het was mooi, gaf energie en hoop voor de toekomst.

De hand van God zien werken in deze samenkomst, in gezinnen die van heinde en verre komen en elk jaar blijken te groeien, is prachtig. En dit jaar was het nog meer bijzonder, met de zichtbare aanwezigheid van enkele van zijn bruiden in ons midden: de zusters van de Priesterbroederschap bezochten het weekend en onder hen onze eigenste Zuster Maria-Lidwina. Hoe mooi om aan onze kinderen te laten zien dat God nog steeds mensen tot Zich roept. Dat God nog leeft en heerst, net zoals Hij al tientallen eeuwen leeft bij ons in Vlaanderen en Nederland. Wat een zegen om ook dit door te kunnen geven.

En daar eindigt het niet bij: dit jaar werd zelfs een prins van de Kerk aangetrokken door deze oase van genade, geloof en geluk. Monseigneur Mutsaerts vereerde ons met een bezoek en gaf een voorstelling over zijn boek *Van waarheid tot woke*. Hij voelde zich bij ons thuis en ik vermoed dat niet alleen wij van hem, maar ook hij van ons heeft kunnen leren en de goede God kunnen danken voor alles wat Hij voor ons doet. Waarlijk, de Kerk is de Kerk van God en Hij beschermt haar.

De goede God heeft ons bovenmate gezegend

door ons de traditionele Mis en het traditionele geloof te leren kennen, en vraagt ook dat wij er strijders van zijn en het verder blijven uitdragen. Eerwaarde De Clercq gaf een inspirerende preek over die grote geloofsverdediger uit onze eigen streken Petrus Canisius. En eveneens werden de plannen ontvouwd om een lagere school op te richten in de Hemelstraat. Een plaats waar onze kinderen kunnen openbloeien als mens en als christen, om wanneer hun tijd komt, hun plaats in te nemen in de rangen van de strijders van de Heer.

Onze kinderen werden ook deze editie van het gezinsweekend overigens werkelijk uitstekend begeleid door weeral een nieuw team van begeleiders die het beste van zichzelf gaven en de kinderen 2-3 dagen onderdompelden in een katholieke sfeer van spel, plezier, geloofsonderricht: de kleinsten knutselden, maakten kaarsjes en zongen liedjes voor onze Hemelse Moeder, de grotere kinderen kregen catechese en hebben een heus toneelstuk over Onze Lieve Vrouw van Goede Hoop voorbereid (inclusief een prachtig zelfgemaakt decor onder leiding van onze geliefde Broeder René-Maria), en de grootsten werden kundig begeleid door Eerwaarde De Bruyn over geloofsverdieping en apologetiek.

Naast en boven dit alles echter troont over het gehele weekend de aanwezigheid van Hem die ons bij elkaar heeft gebracht en het wonder van het Gezinsweekend elk jaar weer mogelijk maakt. Ja, het is onze Jezus zelf die het hele weekend onder ons was, die zich aan ons gaf in de Communie, maar die ook stil naar ons luisterde, bij wie we elke minuut van het weekend konden verpozen voor een stil gesprek in aanbidding. Dit is werkelijk het meest bijzondere: de stille voortdurende aanwezigheid van onze Hemelse Vriend, mens als ons, maar God als God.

Wanneer alles gezegd en gedaan is, komen we bij Hem om Hem te danken voor alles. Ook onze kinderen werden door de priesters en begeleiders naar Hem gebracht. Samen baden ze intens het avondgebed en de rozenkrans. Allen werden ze door Hem gezegend via de priesterhand, allen werden ze gesterkt door onze God om van Hem te blijven getuigen in deze dwaze wereld, voor Hem te leven en voor Hem te strijden.

Wat een genade. God zij dank en op naar de zevende editie!

7e gezinsweekend

25–27 april 2025 te Helvoirt (NL)

De bisschoppenwijding door Mgr. Lefebvre in 1988

Uitleg en duiding (deel 1/2)

Eerwaarde Patrick Troadec, uit "Le Phare Breton", nr. 29 (mei-juni 2024)

Niet schismatiek, noch ketters, noch rebels (door Mgr. Lefebvre)

Iedere autoriteit in de Kerk staat in de eerste plaats ten dienste van het geloof: "*Petrus, bevestig uw broeders in het geloof*" (Lc 22, 32). De tragedie die we vandaag meemaken is dat de autoriteiten van de Kerk dit over het algemeen niet meer begrijpen en het geloof niet meer echt onderwijzen zoals hun voorgangers het onderwezen hebben. Om te weten of we in de katholieke Kerk zijn, moeten we kijken of we het katholieke geloof hebben. Als dat zo is, zijn we in de katholieke kerk, dus hoeven we niet te twijfelen.

U zult me vertellen dat er eenheid van regering is. Ja, dat is waar, maar eenheid van bestuur staat in dienst van het geloof. Daarom, als het niet langer echt in dienst van het geloof lijkt te staan, dan moeten we het geloof verkiezen boven de regering, want het geloof geeft ons eeuwig leven. Het is eenvoudig, het is duidelijk. We kunnen ons geloof niet verminderen of veranderen.¹

De afgelopen dagen heb ik de encycliek *Humani Generis* herlezen, die paus Pius XII in 1950 schreef. Deze encycliek is niet meer en niet minder dan een veroordeling van alles wat er na het Concilie gebeurd is. Het is onmogelijk te zeggen dat het juist is wat er na het Concilie gebeurd is en tegelijkertijd te beweren dat Paus Pius XII eveneens gelijk had in zijn encycliek *Humani Generis*.

Dus wat ons betreft, we hebben onze keuze gemaakt. We gehoorzamen de pausen, de pausen van alle tijden, en we zijn ervan overtuigd dat het niet mogelijk is dat zelfs de regerende paus nu, niet in het diepst van zijn hart en ziel, gehecht zou zijn aan alles wat de pausen voor hem, al zijn voorgangers, hebben verkondigd, zelfs als we wensen dat hij deze hervormingen sneller zou

afschaffen. We zijn er echter van overtuigd dat door ons volledig aan te sluiten bij alle voorgangers van de regerende paus (ik moet helaas zijn twee directe voorgangers uitsluiten), we de Kerk een grote dienst bewijzen en dat we op de weg van de waarheid zijn.²

Blijven we ervan overtuigd dat er geen christelijk leven is zonder het priesterschap; zonder het priesterschap zijn er geen christelijke gezinnen; zonder het priesterschap is er geen christelijke maatschappij.

Alles is verbonden met de priester. God wilde het zo. Onze Heer heeft het zo gewild. Hij zei tegen zijn priesters: "*Doe dit tot mijn gedachtenis*" (Lc 22, 19; 1 Kor 11, 24). Aan hen vertrouwde hij het Misoffer, de Eucharistie, de verkondiging van de christelijke leer, de heiliging en de begeleiding van de zielen toe. Dat is de priester.³

Onze Heer wil katholieke priesters zoals hij het zelf uitgedacht heeft. De paus kan geen niet-katholieke priesters willen. De Kerk kan geen niet-katholieke priesters willen. Daarom ben ik ervan overtuigd dat we verenigd blijven met onze Heilige Vader, de Paus, en met de Kerk. Wat de Kerk al twintig eeuwen wil, kan de Paus plots niet niet willen; dat is onmogelijk. Het is daarom volkomen onjuist om te zeggen dat we het risico lopen een sekte te worden of in schisma te vervallen.⁴

We zijn geen schismatieken, we zijn geen ketters, we zijn geen rebellen. Wij verzetten ons tegen deze golf van modernisme, van secularisme, van progressivisme, die de Kerk op een sluwe manier is binnengedrongen en die heeft geprobeerd alles wat heilig, bovennatuurlijk, goddelijk was, uit de weg te ruimen en te reduceren tot een zuiver menselijke dimensie.

Wij verzetten ons en wij zullen ons verzetten, niet uit een geest van tegenspraak of rebellie, maar uit een geest van trouw aan de Kerk, trouw aan God,

aan Onze Heer Jezus Christus, aan allen die ons onze heilige religie hebben geleerd, uit een geest van trouw aan alle pausen die de Traditie hebben hooggehouden. Daarom zijn wij vastbesloten om heel eenvoudig door te gaan, om te volharden in de Traditie, die de heiligen die in de Hemel zijn geheiligd heeft. Door dit te doen, zijn we ervan overtuigd dat we een enorme dienst bewijzen aan alle gelovigen die het geloof willen behouden en werkelijk de genade van Onze Heer Jezus Christus willen ontvangen.⁵

De conciliaire revolutie

De eerste en hoogste wet van de Kerk is de redding van de zielen.⁶ Aartsbisschop Lefebvre beseftte al snel dat de maatregelen van het Concilie alleen maar nadelig konden zijn voor het zielenheil. Al op 20 december 1966 hekelde hij in een brief aan kardinaal Ottaviani de ontwikkeling van *“de ernstigste tragedie die de Kerk ooit heeft meegemaakt.”*

“We zijn getuige geweest”, vervolgde de prelaat, *“van het huwelijk van de Kerk met de liberale ideeën. We zouden de feiten ontkennen, onze ogen ervoor sluiten, wanneer we niet moedig ervoor zouden uitkomen dat het Concilie ervoor gezorgd heeft dat degenen die dwalingen en leerstellingen belijden, die zijn veroordeeld geweest door de pausen die we hebben geciteerd,⁷ nu legitiem geloven dat hun leerstellingen zijn goedgekeurd. (...) De vernietiging van de Kerk gaat met rasse schreden vooruit.”*

Omdat de religieuze crisis een crisis van het priesterschap was, zag aartsbisschop Lefebvre de beste remedie in het oprichten van een priesterbriederschap om het priesterschap in zijn waardigheid te herstellen.

Getroffen door de vernieuwingen in het Franse seminarie van Santa Chiara in Rome, ontmoetten Pierre Piqué en Paul Aulagnier, seminaristen, aartsbisschop Lefebvre om hem te vragen hen op te leiden. Op 6 juni 1969 kreeg aartsbisschop Lefebvre een principe-akkoord van François Charrière, bisschop van Fribourg, om een convict te creëren voor seminaristen uit alle landen, en hij zag dit als een teken van de Voorzienigheid.⁸

In oktober 1969 volgden de eerste seminaristen lessen aan de universiteit van Fribourg en verbleven ze in het Don-Boscohuis aan de route de Marly nr.106.

Op 30 juni 1969 ging aartsbisschop Lefebvre naar bisschop Nestor Adam van Sion om hem het plan

voor te leggen om in zijn bisdom een seminarie op te richten. Na bijna een jaar wachten, stemde Mgr. Adam op 19 mei 1970 in met de opening van een spiritualiteitsjaar in Ecône.

VOETNOTEN

- ¹ Preek, Flavigny, 2 februari 1987.
- ² Preek, Ecône, 1 november 1980.
- ³ Preek, Ecône, 29 mei 1986.
- ⁴ Preek, Mariazell, 8 september 1975.
- ⁵ Preek, Ecône, 1 november 1980.
- ⁷ CIC 1983, Canon 1752.
- ⁸ Pius IX, Syllabus; H. Pius X, Lamentabili; Pius XII, Humani generis, enz.
- ⁹ Bernard Tissier de Mallerais, Marcel Lefebvre, une vie, Clovis, 2002, p. 436.

Leider Ward leert circusvaardigheden aan tijdens de EK-vergadering.

Project Hemelschool krijgt vorm

Sander Roelandt (communicatieverantwoordelijke) – contact: projecthemelschool@fsspx.be

Het nieuws begint zich te verspreiden... De Priesterbroederschap Sint-Pius X heeft inderdaad serieuze plannen opnieuw een school in Vlaanderen te openen. Maar naast enthousiaste reacties, roept die aankondiging ook vragen op. Tijdens het zesde gezinsweekend voor de traditie, eind april in Helvoirt, werden al enkele van die vragen beantwoord. Wie erbij was, kreeg op zondagochtend, net voor de H. Mis, een kort overzicht van de stand van zaken door enkele geëngageerde ouders en E.H. Bochkoltz.

Wat is daar verteld?

De school (her)opent in september 2025! De school wordt gevestigd binnen de priorij in de Hemelstraat, maar er komt een duidelijke scheiding tussen de school en het klooster. Er is een architect aangesteld om kleine verbouwingen de speelplaats uit te tekenen. De kinderen zullen hun eigen lokalen krijgen, waardoor het kloosterleven in de priorij niet te veel verstoord wordt.

We starten niet met een volledige lagere school. Dit zou té ambitieus zijn. In eerste instantie dachten we te beginnen met één klas voor zowel het derde kleuter als het eerste leerjaar, maar een aantal ouders gaven – na de presentatie – aan, dat ze liever hun jongste kleuters ook al naar de ‘Hemelschool’ zouden willen sturen. Daarom is beslist dat we een aparte kleuterklas zullen inrichten voor kinderen vanaf 3 jaar. Een voorwaarde is wel dat de kinderen zindelijk moeten zijn.

Op het gezinsweekend kondigde Mevr. Jacintha Vandelannoote-Groot aan dat zij les zal geven op de ‘Hemelschool’. Zij is coördinatrice van de gezinsweekenden en gezinsdagen en is dus voor de meeste geïnteresseerde ouders geen onbekende. Ze heeft een diploma lager onderwijs en stond reeds enkele jaren voor de klas. Ze zal ook de vorming en begeleiding van andere leerkrachten op zich nemen, want het is natuurlijk de bedoeling dat de school elk jaar groeit. Voor de kleuterklas is nog geen leerkracht. Kandidaten kunnen zich melden op het

emailadres onderaan.

Een derde vraag die beantwoord werd, is de kostprijs. Het inschrijvingsgeld voor de kleuterklas zal 150 euro per maand bedragen, met een korting voor het tweede of derde kind. Voor de lagere school zal dit 195 euro per maand zijn, met ook een korting voor wie meerdere kinderen op de school heeft. **We zijn tevens nog op zoek naar sponsors** om het project bij te staan, de school een stevige financiële basis te geven en families met beperkte middelen te ondersteunen.

Open Dag en wedstrijd

De werkgroep werkt ondertussen verder aan de methode, het programma, de schoolvisie, etc. Noteer alvast **zaterdag 25 januari 2025** in de agenda, want dan wordt het hele schoolproject voorgesteld op een 'Open Dag'. Geïnteresseerde ouders zullen een klas kunnen bezoeken en antwoorden krijgen op al hun vragen. Vanaf die dag zullen kinderen kunnen worden ingeschreven.

Op de Open Dag wordt ook de naam van de school aangekondigd. Om een passende naam te kiezen die het katholieke karakter van onze

school weerspiegelt, organiseren we een wedstrijd. Stuur uw suggestie vóór 1 september 2024 naar het e-mailadres hieronder en vergeet niet om een korte motivatie toe te voegen waarom uw suggestie de beste keuze is. De winnaar ontvangt een fantastische prijs: een maand gratis onderwijs voor zoon, dochter, petekind of kleinkind.

Ouders en kandidaat-leraren en vrijwilligers kunnen nog steeds hun interesse registreren via dit formulier (QR-code). Registratie is nog geen inschrijving!

Twee dagen voor O.L.H.-Hemelvaart kwamen jongeren uit de school Saint-Jean Batiste de la Salle van Camblain (Aras) voor twee recollectiedagen ter voorbereiding van hun plechtige communie.

De H. Norbertus van Gennepe

1180–1234, feestdag 6 juni

Br. René Maria

Dit jaar is het de 800e verjaardag van de stichting van de voormalige St. Michielsabdij in Antwerpen door de H. Norbertus. Antwerpen heeft veel aan hem te danken. Als bewijs daarvan is in de kathedraal de volgende spreuk te lezen: “Wat Amandus begon, wat Eligius plantte, wat Willibrordus tot wasdom bracht, is door Norbertus hersteld.” De Z. Hugo van Fosses heeft zijn leven en optreden in Antwerpen beschreven.

Norbertus is de zoon van graaf Heribert van Gennepe en Hedwig uit het huis van Lotharingen. Men neemt aan dat hij geboren is in het kasteel van Gennepe omstreeks het jaar 1180. Hij krijgt een goede opvoeding volgens zijn stand in het naburige Xanten aan de Rijn en wordt er subdiaken en kanunnik. Van nature is Norbertus opgewekt en fijn van verstand. Hij leidt echter een werelds leven van jacht en plezier en bekommert zich niet veel om zijn verplichtingen als kanunnik. In 1115 rijdt Norbertus met een knecht naar Vreden. Maar plots komt er een onweer op. Terwijl ze door het open landschap rijden slaat de bliksem vlak voor zijn paard in de grond. Gedurende een uur blijft hij als dood liggen. Dan ontwaakt hij en vraagt: “Heer, wat wilt Gij dat ik doe?” Het antwoord luidt: “Houdt op kwaad te doen en doe goed; zoekt de vrede en vervolgt die.” Hij trekt zich veertig dagen terug in het Benedictijnenklooster van Siegburg. Bisschop Frederik van Keulen, die de ernst van deze bekering beproefd heeft, wijdt hem tot diaken en tegelijk priester. Norbertus legt zijn mooie kleren af en draagt voortaan een wit lamsvellen kleed, omgord met een koord. Hij preekt in Xanten en verschillende medebroeders-kanunniken bekeren zich. Anderen echter bespotten hem en een knecht spuugt hem in het gelaat. Hij zwijgt, vergeeft en gaat op de Fürstenberg bij Xanten drie jaar in gebed en boete met enkele gelijgezinde geestelijken leven. Eens bezoekt hij ook het klooster Rolduc in Kerkrade. Wanneer hij er in de crypte de

H. Mis opdraagt, valt er na de consecratie een spin in zijn kelk. In die tijd dacht men algemeen dat deze spinnen giftig waren, maar hij drinkt uit eerbied voor het kostbaar Bloed de kelk met spin leeg zonder letsel te bekomen. In 1118 wordt hij op het concilie van Fritzlar aangeklaagd om zonder toestemming te preken en een kloosterkleed te dragen, hoewel hij nog geld en goederen bezit. Hij verdedigt zich, maar verkoopt alles, behalve een misgewaad en een muilezel en gaat bij de paus zijn zending vragen. Op dat moment is de paus in Frankrijk en hij bekomt van hem de toelating om onbeperkt overal te preken. Gelijk begint hij, ofschoon hij de landstaal nog niet spreekt. Door de Geest Gods begrijpen de mensen hem toch en hij krijgt drie volgelingen. Hij trekt door de sneeuw naar het noorden en komt in de Goede Week van 1119 in Valenciennes. Daar sterven alle drie de volgelingen, maar hij leert er Hugo van Fosses, zijn trouwste leerling en toekomstige opvolger kennen. Hij trekt rond en ze worden ‘Engelen van de vrede’ genoemd, omdat bloedige twisten door zijn woorden, voorbeeld en gebed worden beslecht. In Reims is er een concilie waarop Norbertus indruk maakt door zijn verstorven levenswijze. De nieuwe paus Callixtus II draagt bisschop Bartolomeus de Vir van Laon op voor Norbertus zorg te dragen. Deze geeft hem de Martinikerk aldaar met zijn kanunniken, maar de kanunniken willen zich niet beteren. In het jaar 1120 trekt hij met de bisschop van Laon door het woud van Coucy op zoek naar een plaats om een klooster te stichten. Hij bidt om Gods wil te mogen kennen. Tenslotte komen zij in het bos op een eenzame plaats tussen twee hoge bergen, waar een oude vervallen kapel staat. De plaats wordt Prémonstré genoemd. Norbertus blijft er en bidt. 's Nachts verschijnt de H. Maagd Maria in gezelschap van veel engelen aan Norbertus en zegt hem: “Norbertus, vrees niet, want uw gebed is verhoord. Ziet de plaats aan de andere

zijde van de berg, daar zult gij uw klooster bouwen.” Zij vervolgt: “Mijn zoon, ontvang het witte kleed; ga naar Rome en vraag bevestiging voor uw orde. En vrees niet, ik zal u te Rome bijstaan.” De bisschop schenkt hem de vallei. Nu begint Norbertus met het bouwen van een kapel met een kluis. Weldra krijgt hij enkele leerlingen. Op het feest van Paulus’ bekering, 25 januari, geeft de bisschop hen het witte kleed. Zo ontstaat onder Maria’s bescherming de orde van de reguliere kanunniken van Prémonstré met de regel van St. Augustinus. Hieruit zullen vele heilige bisschoppen en priesters voortkomen. Norbertus zelf trekt rond en brengt vrede overal waar hij komt, in Brabant, Henegouwen, Duitsland, Frankrijk en Italië. Hij herstelt ook de vrede tussen keizer Hendrik V en de paus. Een verzoening die op de grote rijksdag in Worms in 1122 bekrachtigd wordt. Er komen zoveel leerlingen bij, dat er in Prémonstré een klooster gebouwd moet worden.

In Antwerpen, toen al een volkrijke en aanzienlijke plaats, heeft ene Tanchelm door zijn toespraken het volk op zijn hand gekregen. Hij leert dat de Kerk en de sacramenten niets voorstellen en dat de uitwerking van de sacramenten afhangt van de heiligheid van de bedienaren. Het Altaarsacrament wordt er onteerd. Hij verwerft veel aanhang en omgeeft zich met pracht en praal. Een bende van drieduizend man vergezelt hem als lijfwacht en hij geeft zich uit voor een god. Velen drinken zijn badwater als heilmiddel. Bij zijn hoogmoed komt ook grote wellust. In 1115 wordt hij vermoord, maar ondanks dat blijft het volk in deze dwaling. In 1124 komt Norbertus in Antwerpen. Hij preekt er, weerlegt de dwalingen van Tanchelm en het volk keert door zijn voorbeeld en predicatie blij terug tot de Kerk. De kanunniken en het volk geven de St. Michielskerk aan Norbertus om er een klooster van te maken. Dit is het begin van de Sint Michielsabdij, die eeuwenlang een grote invloed in de opkomende grote stad zal hebben. Vanuit deze abdij zijn de abdijen van Middelburg, Averbode en Tongerlo gesticht.

De orde van Sint Norbertus groeit en verkrijgt in 1126 de officiële goedkeuring van paus Honorius II. Wanneer Norbertus in Spiers is om op de Rijksdag te preken, vragen gezanten uit Maagdenburg een nieuwe aartsbisschop. Ondanks zijn bezwaren schikt hij zich erin en wordt hij tot bisschop van Maagdenburg gekozen. Hier zijn er misstanden: adel en groten verrijken zich aan kerkelijke goederen. Hij poogt allen tot inkeer te brengen. Velen luisteren, maar anderen verharderen in hun weerstand. Twee keer huren zijn vijanden iemand in om Norbertus te vermoorden, maar beide keren mislukt hun opzet en vergeeft hij zijn moordenaar. Een derde keer zetten ze door een valse beschuldiging de hele stad tegen hem

op en verdrijven hem. Norbertus bidt voor zijn volk. Tenslotte moet hij hen excommuniceren. De banvloek doet zich gevoelen, de goeden in de stad keren zich af van de kwaadstichters en bij deze laatsten begint hun geweten te knagen. Zes weken na de droevige verjaging staan de aanstokers van de misdaad zelf voor de kloosterpoort om vergiffenis te vragen en de excommunicatie op te heffen. Norbertus doet dit en wordt op feestelijke wijze weer in de stad ontvangen.

Ondertussen roept in Rome iemand zichzelf tot paus uit onder de naam van Anicletus en verovert de St. Pietersbasiliek tegen de op dezelfde dag verkozen paus Innocentius II. In het noorden weet men niet goed welke paus nu de echte is. Norbertus onderzoekt het. Hij raadt dan ook keizer Lotharius aan om paus Innocentius II te steunen. De keizer neemt in 1133 Norbertus mee als raadsman naar Rome. Norbertus kan door ernstige vermaningen Lotharius ervan afbrengen bij zijn keizerskroning het investituursrecht te eisen zoals zijn voorgangers, wat de Kerk zoveel schade had berokkend. Hiermee heeft hij de zaak van de paus in het Duitse rijk gered.

Wanneer Norbertus terugkomt in Maagdenburg is hij ziek. Zijn krachten nemen af en hij geeft zijn schone ziel in de nacht van 5 op 6 juni 1134 terug aan God. Op zijn graf in het Norbertijnenklooster in Magdeburg gebeuren talrijke wonderen. Wanneer Maagdenburg protestants wordt, wordt zijn lichaam uit het klooster aldaar naar het grote klooster Strahov bij Praag overgedragen, waar het nu nog steeds rust. Daarbij krijgt ook de voormalige St. Michielsabdij in Antwerpen een grote relik van Norbertus. Laat ons Norbertus, de hersteller van het geloof in Antwerpen, dit jaar een speciale eer betuigen!

BRONNEN

- De website: [H.Norbertus.leven\(tongerlo.org\)](http://H.Norbertus.leven(tongerlo.org))
- ‘Generale Legende der Heylighen...’ P. Petrus Ribadaneira en P. Heribertus Rosweyde s.j., Vijfde druk, H.en J.B. Verdussen, Camerstraet, Antwerpen, 1665.
- ‘Vies des Pères, Martyres et autres principaux saints’ Alban Butler, augmentée par P.L.X. de Ram, deel 3, blz. 353-359, Vanderborcht, Brussel 1847.

Aankondigingen

Bezoek onze website: www.fsspx.be/nl

ZO
23.06 Parochiefeest de
Sint-Amanduskapel (Gent)

WO
15.06 Bedevaart naar Moerzeke voor de
100ste verjaardag v/h overlijden
van Priester Edward Poppe

DO
27.06 JKI-reis naar Zaitzkoffen
t.e.m. 2/07 – Info: E.H. De Bruyn
(j.debruyne@fsspx.email)

ZO
14.07 Fietstocht naar Domrémy
t.e.m. 20/07 – Info: Broeder Rene Maria
(br.renemarkia@fsspx.email)

MA
15.07 JKI-reis naar Ierland
t.e.m. 20/07 – Info: E.H. Huysegems
(info@fsspx.nl)

**Geestelijke Oefeningen van
Sint-Ignatius**
(gemengd): ma 22 – za 27 juli 2024

ZO
28.07 E.K. zomerkamp te Xhos
t.e.m. 8/08 – Info: E.H. De Bruyn
(hemelstraat.ek@fsspx.be)

VR
16.08 Bedevaart naar het katholieke Polen
t.e.m. 24/08 – Info: dhr. Vincent Camps
(e-mail: mi@fsspx.be)

ZA
31.08 Bedevaart Gorcum-Brielle
t.e.m. 1 september

MA
09.09 Mariale retraite in de
Hemelstraat
tot zaterdag 14 september

ZA
14.09 Sportdag van de Traditie

PAROCHIE

BEDEVAART

VAN HET GRAF VAN PRIESTER POPPE NAAR ZIJN GEBOORTESTREEK

PROGRAMMA

11 UUR – H.MIS
GRAFKAPEL PR. POPPE
MOERZEKE

14 UUR – VERTREK
BEDEVAART (11 KM)

16:30 UUR – AANKOMST
ONZE LIEVE VROUWEKERK
TEMSE

MET DEELNAME VAN

MEER INFO

E.H. Jan De Bruyn
j.debruyne@fsspx.email

*We houden op zaterdag 15 juni een bedevaart ter
ere van Priester Poppe, van wie wij dit jaar het
100-jarig jubileum vieren van zijn sterftejaar.
We gaan al biddend en zingend van zijn grafkapel
te Moerzeke naar zijn geboortestreek te Temse.
De afstand is ongeveer 11 km.*

Mariahulde voor de maand mei.

FSSPX in de Benelux

1. Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 7.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do, Vr 18.30 u.
Wo 7.30 u.
Za 10.00 u.

Aanbidding Ma, Di, Do, Vr 17.00 - 18.30 u.

2. Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

3. Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
e-mail: info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis —

Weekdagen
Gelezen H. Mis 7.15 u.
Dinsdag 8.30 u.

4. Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:
Gelezen H. Mis 8 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 18.00 u.

5. Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
H. Mis 9.00 u., 10.30 u.

Weekdagen
Zaterdag 10.00 u.

6. Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.

7. Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 420 197
e-mail: vog.pius5.asbl@hotmail.com

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

8. Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05
e-mail: stichtingsintjozef@fsspx.nl

Zon- en feestdagen:
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do 18.30 u.
Wo, Vr 7.15 u.
Za 8.30 u.

9. Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 BD Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 9.00 u.

10. Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 18.30 u.
Za 9.00 u.

11. Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71,
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 8.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295,
D-45356 Essen
Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

12. Luxemburg Kapel Saint Hubert

Lameschmillen, 3316 Bergem
Tél. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Hoogmis 8.30, 10.30 u.

De Monstrans

is het mededelingenblad van de
Priesterbroederschap Sint-Pius X,
van de
Priorij van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever
E.H. Louis Bochkoltz, Prior

De Monstrans wordt
u thuis opgestuurd,
indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen
IBAN : BE84 4062 0609 1159

Priesterbroederschap Sint-Pius X

F S S P X

De Priesterbroederschap Sint-Pius X (*Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii Decimi* – afgekort: FSSPX) is een internationale broederschap van bijna 700 priesters, gesticht in 1970 door Mgr. Lefebvre. Haar voornaamste doel is de vorming en ondersteuning van priesters. Zij heeft ook broeders, zusters en een derde orde voor leken.

Het doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het Katholieke geloof te bewaren in haar volheid en zuiverheid, door niets te veranderen, niets toe te voegen of niets weg te nemen van de waarheid, die de Kerk altijd heeft geleerd, en deugden ervan te verspreiden, vooral door het Rooms-Katholieke priesterschap. Een authentiek geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie zijn de voornaamste middelen om de deugd en heiligheid te koesteren, en om het goddelijk leven van de genade tot de zielen te brengen.

De Monstrans probeert een kanaal voor het werk van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Vlaanderen te zijn om zielen te bereiken. We trachten te helpen om het geestelijk leven te verdiepen, de geschiedenis van het Christendom te begrijpen en het koningschap van Christus Koning in de Christelijke samenleving te herstellen in elk aspect.